

SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

Copyright © Editura Iona 2022

Toate drepturile rezervate.

Orice reproducere a acestei lucrări, parțială sau integrală,
prin orice mijloace, nu poate fi realizată
decât cu acordul explicit al Editurii Iona.

Autor: Cătălin Grigore

Ilustrator: Adela Maria Calistru

Redactor: Cristina-Alina Carp

Layout și DTP: Alexandra Grigore

EDITURA IONA

București, România

Tel. 0724490846

E-mail: edituraiona@gmail.com

Comenzi online: www.edituraiona.ro

Descrierea CIP este disponibilă la
Biblioteca Națională a României.

povestită de Cătălin Grigore
cu ilustrații de Adela Maria Calistru

Când a ajuns la vârsta maturității, Dimitrie își petrecea timpul citind despre faptele de vitejie ale grecilor și rugându-se în parclisul familiei. Deoarece din copilărie mergea cu tatăl lui să inspecteze armata, a început să studieze diferite tactici de război. În scurt timp, a devenit vestit pentru îndemânarea lui în lupta cu sabia sau cu sulița.

Tânărul Dimitrie iubea dreptatea și încerca să-i ajute și să-i mângâie pe cei acuzați pe nedrept. Toți vorbeau despre virtuțile lui, care au ajuns și la urechile noului împărat roman, Maximian Galeriu. După moartea tatălui lui Dimitrie, împăratul l-a chemat la palat ca să-l cunoască. A fost atât de impresionat de înțelepciunea lui, încât l-a făcut guvernator al Salonicului. Avea poruncă să păzească orașul de atacurile barbarilor, dar și să-i arunce în temniță pe creștini.

Atunci, Dimitrie nu a mai ascuns faptul că și el era creștin. A început să-l propovăduiască pe adevăratul Dumnezeu fără teamă, vorbindu-le păgânilor din cetate despre cum Dumnezeu l-a creat pe om și l-a iubit atât de mult, încât i-a dăruit Raiul în care să trăiască veșnic împreună cu El. Și despre cum diavolul cel mândru, fiind invidios pe fericirea omului, l-a înșelat să nu mai creadă în Dumnezeu, iar omul a pierdut Raiul. Apoi, Sfântul le spunea cum Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, S-a coborât pe pământ ca să-i scoată pe oameni din robia necredinței. A fost chinuit și răstignit, dar a înviat și S-a înălțat la cer. Și va dăruia Împărăția Lui tuturor celor care vor trăi în credință și fapte bune. Iar când va coborî cu slavă a doua oară pe pământ însoțit de Sfinții Îngeri, va veni să judece viii și morții, după care îi va răsplăti fiecare după faptele lui.

Mulți dintre locuitorii Salonicului deveneau creștini datorită cuvintelor lui pline de har dumnezeiesc. Dar diavolul, dușmanul lui Dumnezeu, văzând cum se înmulțeau credincioșii și cum închinătorii la zei scăpau de sub puterea lui, a început să plănuiască uciderea lui Dimitrie ca să nu mai răspândească adevărata credință. Curând s-a ivit și un prilej.

Împăratul Galeriu câștigase o victorie militară asupra unor triburi barbare pe care le cucerise pentru imperiu. Drept mulțumire, pe drumul de întoarcere la Roma, aducea jertfe zeilor în toate orașele prin care trecea. Când a ajuns la Salonic, câțiva dintre slujitorii lui i-au zis:

— Dimitrie, pe care l-ai pus guvernator al Salonicului, nu vrea să mai creadă în zeii strămoșilor noștri și crede în Hristos, Cel care a fost răstignit de evrei. Și nu doar atât, ci și răspândește ideea că Hristos este adevăratul Dumnezeu. De aceea, mulți nu-i mai cinstesc pe zei și devin creștini.

Nevenindu-i să creadă, împăratul a poruncit ca Dimitrie să fie adus înaintea lui. Sfântul nu s-a împotrivit deloc atunci când a fost luat de soldați. Se pregătise prin rugăciune și post să-și mărturisească credința și chiar să moară pentru Hristos. Pe când stătea în fața împăratului, chipul îi era luminat de bucuria de a suferi pentru Dumnezeu.

Uimit, dar și înfuriat de curajul lui Dimitrie, împăratul i-a spus:

— Nu m-am așteptat la atâta nerecunoștință când te-am numit guvernator! Oare nu te-am copleșit cu cinstiri și nu ți-am arătat încredere?

Sfântul i-a răspuns:

— Împărate, recunosc stăpânirea dată ție de Dumnezeuul meu, dar Îl cinstesc mai mult pe El, Care e Făcătorul cerului și al pământului și Împăratul întregii lumi.

Atunci Galeriu l-a întrebat:

— Cu ce e mai mare Hristosul tău decât mine, de îl numești Dumnezeu și Împărat? Oare n-a murit pe cruce ca un învins? De ce nu te supui mai bine măritului Zeus, regele cerului, sau neînfricatului Apollo? Fiindcă răspândești minciuni îți voi da ceea ce meriți: nu vei mai fi guvernator și vei fi chinuit ca să înțelegi puterea mea. Să vedem cum te va scăpa Dumnezeuul tău de mânia mea!

Dimitrie i-a răspuns liniștit:

— Împărate, fă cu mine ceea ce vrei! Chinurile și durerile cu care mă ameninți îmi vor curăți sufletul și mă vor ajuta să moștenesc Împărăția cerească și slava veșnică împreună cu Hristos Cel răstignit.

Altă dată, niște triburi barbare au încercat să cucerească orașul, fiind atrase de bogăția Salonicului. Deși armata tesalonicenilor era mult mai mică decât cea a invadatorilor, Sfântul Dimitrie li se arăta barbarilor ca un neînfricat ofițer înarmat, care îi înspăimânta și îi punea pe fugă.

Fiindcă nu puteau cuceri Salonicul, barbarii au jefuit toate orașele din împrejur. Printre cei luați în robie se aflau și două fete, care se pricepeau să brodeze portrete. La întoarcerea acasă, barbarii le-au dăruit pe cele două fete prințului lor.

Aflând de îndemânarea fetelor, acesta le-a spus cu viclenie:

— Am auzit că Salonicul e păzit de un mare zeu, Dimitrie, care face minuni. Brodați-i chipul pe această pânză ca să mă închin și eu lui.

Dar fetele i-au răspuns:

— Sfântul Dimitrie nu e zeu, ci un slujitor credincios al adevăratului Dumnezeu și un mare apărător al creștinilor. Nu vrem să-i brodăm chipul, fiindcă vrei să-l batjocorești, nu să-l cinstești cum spui.

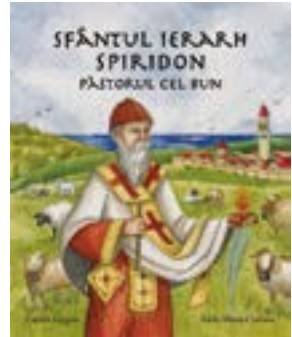
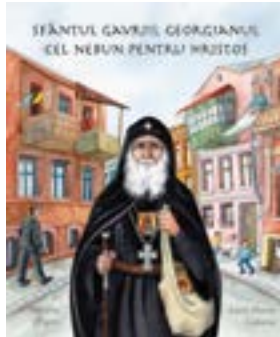
Prințul le-a amenințat cu moartea, iar fetele, cuprinse de teamă, au început să lucreze. Din voia lui Dumnezeu au terminat broderia cu o zi înainte de sărbătoarea Mucenicului Dimitrie. Privind-o, au plâns cu amar, fiindcă erau silite să petreacă sărbătoarea în robie și să-i predea pânza brodată prințului batjocoritor. În același timp, îl rugau pe Sfânt cu inima grea să le ierte.

Deodată, li s-a arătat chiar Sfântul Dimitrie, îmbrăcat în ofițer, le-a luat prin văzduh împreună cu broderia și, în câteva clipe, le-a dus în biserica lui din Salonic. Acolo, tocmai se slujea privegherea de toată noaptea în cinstea Mucenicului. Fetele au povestit tuturor cele întâmplate și au dat slavă lui Dumnezeu și puternicului lor apărător.

Pânza brodată cu chipul Sfântului a fost pusă deasupra Sfintei Mese din altarul bisericii și multe minuni s-au făcut de atunci prin harul ei.

La Editura Iona au mai apărut:

Comenzi online:
www.edituraiona.ro
Tel.: 0724490846
E-mail: edituraiona@gmail.com